

Love & Other Objects

අධ්‍යක්ෂණය ජයම්පති ගුරුගේ

සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි. ප්‍රකාශකයාගේ ලිඛිත අවසරයෙන් තොරව මෙම ප්‍රකාශනයේ කිසිදු කොටසක් නැවත සකස් කිරීම හෝ වෙනත් පිටකවරයකින් පළ කිරීම හෝ ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති තත්වයෙන් හෝ තත්වයට වඩා වෙනස් ආකාරයකින් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම හෝ සපුරා තහනම්.

අධ්‍යයන ගොනුව
Love and Other Objects

පළමු ප්‍රකාශනය (අන්තර්ජාල/ e - ප්‍රකාශන) 2020
© 2020 ස්ටේෂස් නාට්‍ය කණ්ඩායම
ISBN 978-624-5487-32-5

පිළිවෙළ

■ “Love” කොහොමද මේ කතාව පටන් ගන්නේ..	02
■ Love, Research, Devising and Rehearsal	07
Love and ලියුම් ගොඩනැගුණු ආකාරය ගැන මතකය අවදි කරන්නයි මේ සුදානම	10
“Love and රත්තරන්..”	12
නොකියපු Love..	13
Love and පාලි...	14
Love, දිල් සහ නිපුනි	16
Love අකලංක සහ Bus...	17
Love, Food and Drinks	19
■ Love and Other Objects...? කොහොමද නම හැඳුණේ...	20
■ Love and Language	21
■ Love and Designing	22
Love and Space	25
Love and Publicity	26
Love and Audience	28
Love and Music	29
Love and Set	29
Love and Costume, Lights, Make up	31
■ Love and Feedback	
Love and Other Objects නිර්මාණය සමඟ එක් වූ ශිල්පීන් කිහිප දෙනෙකුගේ අත්දැකීම් ඔවුන්ගේම වචනයෙන්	32
Love and Other Objects නිර්මාණය තරඹන්න පැමිණි කිහිප දෙනෙකුගේ අදහස් කිහිපයක්	33
■ “Love and Other Objects” කණ්ඩායම	35

“ස්ටේජස් නාට්‍ය කණ්ඩායම කාලයක් පුරාවට තමන් ළඟ එකතු වී තිබෙන ප්‍රයෝගික සහ න්‍යායාත්මක අත්දැකීම් තවත් පිරිසක් සමඟ බෙදාගැනීමේ අරමුණින් සති පහළොවක නාට්‍ය වැඩමුළුවක් පැවැත්වූවා (2018 මැයි 18 සිට අගෝස්තු 31 දක්වා). “Love and Other Objects” එම නාට්‍ය වැඩමුළුවට සහභාගී වූ පිරිස සමඟ කළ නිර්මාණයි.

ඉතාම කෙටියෙන්....

අපි කණ්ඩායමක් වශයෙන් තෝරාගන්නා ආදරය කියන තේමාව. මාස කිහිපයක් පුරාවට අපගේ සහ අප වටා සිටින අයගේ ජීවිතය හා බැඳුණු ආදරය සම්බන්ධ මතකයන් සහ අත්දැකීම් ලියුම් ආකාරයෙන් එකතු කර ඉන් තෝරාගත් සහ සංස්කරණය කරන ලද ලිපි කිහිපයක් නිර්මාණාත්මක ලෙස පිරිසක් ඉදිරියේ ඉදිරිපත් කිරීමට ගත් උත්සහයක් ලෙස දක්වන්න පුළුවන්.

මම මෙම මතකය දිග හැරීමට සුදානම් වන්නේ නිර්මාණය සිදු කර හරියටම වසරක් ගතවන මොහොතක. මම උත්සහ කරනවා මේ තුළ විවිධ මාතෘකා යටතේ අප ගත් තීරණ සහ ලද අත්දැකීම් තුළින් අප අවබෝධ කරගත් දැනුම හැකි උපරිම අයුරින් සත්‍යතාවය සුරැකෙන සේ මෙහි ඇතුළත් කරන්න.

STAGES ENSEMBLE WORKSHOP

Workshops will be conducted by Ruwanthie De Chickera and the artists at Stages Theater Group For everyone **18 YEARS** and above

AUDITIONS will be held on **12th MAY** between 9 a.m. and 2 p.m. at the **WESTERN PROVINCE AESTHETICAL RESORT(NADA)**

WORKSHOPS START on the **18th OF MAY**
9.00 a.m. to 5 p.m. every Friday
A course lasting 15 weeks (120 hours)

COURSE FEE RS. 20, 000/=
AT THE WESTERN PROVINCE AESTHETICAL RESORT

www.facebook.com/StagesTheatreGroup/www.stages.lk/info@stages.lk
PRAMILA 0713256674, NIPUNI-0719656060

stages theatre group

වැඩි විස්තර මෙතනින්
www.stages.lk

පළමු දර්ශනය

2018 | නොවැම්බර් | 08-09
ප:ව 7.30
ජර්මානු සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය - ශ්‍රී ලංකාව
කොළඹ 07

“Love” කොහොමද මේ කතාව පටන් ගන්නේ..

පළමුවෙන්ම Love and Other Objects නිර්මාණය සමඟ එක් වූ නාට්‍ය වැඩමුළුවේ සාමාජිකයන් සහ ආරාධිත රූපණ ශිල්පීන් මම හඳුන්වා දෙන්න කැමතියි.

රජීත මදුහාස
ගෘහනිර්මාණ ශිල්පී

පසිඳු හිරනායක
කළමනාකරණ උපාධි අපේක්ෂක

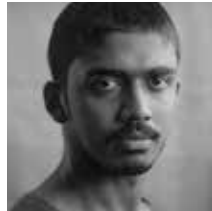
අශාන් ලක්ෂානන්
නිරූපණ ශිල්පී

ගිමන්ත වෙලගෙදර
සමකාලීන නර්තන ශිල්පී

දුලංජය දිල්ෂාන්
රූපණ ශිල්පී

පැතුම් ධර්මරත්න
සමකාලීන නර්තන ශිල්පී

කාංචනා මල්ෂානි
සමකාලීන නර්තන ශිල්පී

අවසන් නිර්මාණය සමඟ එකතු වූ අනෙකුත් ආරාධිත ශිල්පීන්

පාලිත අබේරත්න
සංගීත අධ්‍යක්ෂණය

දිල්රුක්ෂි ෆොන්සේකා
රූපණ ශිල්පිනි

නිපුනි ශාරදා
රූපණ ශිල්පිනි

පියුම් විජේසුන්දර
රූපණ ශිල්පිනි

අකලංක ප්‍රභාශ්වර
රූපණ ශිල්පී

වැඩිමුළුව අවසානයේ අප කරන නිෂ්පාදනය කුමක්ද යන්න පිළිබඳ ව මම කිහිප වරක්ම කණ්ඩායමේ සාමාජිකයන්ගෙන් අසා සිටියත් කණ්ඩායමක් වශයෙන් සියලුම දෙනාගෙන් එක් අදහසක් ඉදිරිපත් වුණේ නෑ. විවිධ පුද්ගලයන් තම තමන් කැමති අදහස් විවිධ අවස්ථාවන්වල අප ඉදිරියේ යෝජනා වශයෙන් ඉදිරිපත් කරා. එක් යෝජනාවක් වුණේ ඉතිහාසය ගැන යම්කිසි නිර්මාණයක් කරමු කියලා. නමුත් ඒ සඳහා සියලුම දෙනාගේ වැඩි උවමනාවක් දකින්න තිබුණේ නෑ. මදුහාෂ කිහිප වරක් මා සමඟ තනිව කතා කර තිබුණා වේගයෙන් වෙනස් වන නගර නිර්මාණකරණය සම්බන්ධ ව යම්කිසි නිර්මාණයක් සිදුකරමු යන අදහස. ඒ අදහස පහළ වීමට මුලික හේතුව ලෙස ඔහු අපි සමඟ කිවුවේ වැඩිමුළුව තුළදී වැඩි වශයෙන් අපේ ක්‍රියාකාරකම්වල භාවිතය තිබුණේ තමන් කැමති ස්ථානයක්, මිනිසුන් ගැවසෙන තැන් ආදිය වීමයි.

වරෙක ඔහු මට කීවා “අපිට පුලුවන්නම් ස්ලේව් අයිලන්ඩ් වැනි ස්ථානයක ගොස් යම්කිසි නිර්මාණයක් කරන්න” කියලා. ඒ වෙලාවේ මට ඔහුට කියන්න සිද්ද වුණා “මවං පොඩ්ඩක් ඉඳපන්, Team එකට ඕන මොකක්ද කියලා බලමු, ඉදිරි දින කිහිපය තුළ අපි Nature Training (ස්වභාවික පරිසරයක ජීවත්වන හැටි අධ්‍යනය කිරීම) එකට ගිහින් වැඩ කරලා, ඊට පස්සේ හීතමු මොකක්ද කරන්නේ කියලා.”

වැඩිමුළුව කාලය පුරාවට අප විවිධ අභ්‍යාස හා ඉගැන්වීම් ක්‍රමවේද පිළිබඳව අප සතු වූ දැනුම සහ අත්දැකීම් ඔවුන් සමඟ බෙදාගත්තා. Interpretation, Body and Space, Alexander Technique, Animal studying, Yoga and Meditation, Theatre Games, Ensemble Games, Breathing Exercises, Body Massage, Nature Training. මේ වැඩිමුළුවේ අන්තර්ගත ඉගැන්වීම්වලින් කොටසක්. මේවා තුළින් නිර්මාණකරුවෙකුට අවශ්‍ය ශරීරය සහ මනස පුහුණු කිරීම අප බලාපොරොත්තු වුණා. එහි අවසාන අදියර වශයෙන් ස්වභාවික පරිසරයක් තුළ නේවාසික පුහුණුවීමක් සිදු කළා. ඒ අනුව අපි යනවා දවස් තුනක් සොබා දහමත් සමඟ සමීප ව ජීවත් වෙන්න.

වැඩිමුළුව විෂය නිර්දේශය
www.stages.lk

අපි තෝරාගත්තා මාතලේ ප්‍රදේශයේ මානිගල කියන කන්ද පාමුල ලස්සන ගමක්. මේ කියන දවස පෝය දවසක් වීම විශේෂයි. අපි හැමෝම පළමු වන දිනයේ වැඩ ඉවර කරලා ගිනි මැලයක් ගහන්න තීරණය කරා. රූ සඳ එළියේ.. වෙල් යායක් මැද... දැවැන්ත මානිගල පාමුල තරු පිරුණු විශාල අහස දිහා බලාගෙන ඉන්නවා මානිගල කන්ද මැද්දෙන් පිරුණු හඳ අපි දිහාවට එනකන්. ඉතින් සීතල සුළං රොදක් හැම වෙලාවකම අපේ ඇඟ වටේ දුවද්දී අපි කතා කරන්න ගත්තා අපි ඊළඟට මොකක්ද කරන්නේ, මේ වැඩමුළුව අවසාන කරන නිර්මාණය මොකක්ද? මොකක්ද තේමාව? කට්ටිය අතරින් මට මතකයි ගිමන්ත කියනවා “අපි love ගැන කරමු...?” කණ්ඩායම දැන් සුදානම්. පළවෙනි වතාවට කණ්ඩායමේ සියලුම දෙනාගේ පුර්ණ සහයෝගය ඇතුළු යෝජනාව ස්ථිර වුණා. ඉතින් ඒ වගේ වෙලාවක මොකක්ද වෙන්න පුළුවන් හොඳම දේ..? හැමෝම තම තමන්ගේ ආදර කතාවලට නිදහසේ එළියට එන්න ඉඩ දුන්නා. තරු පිරුණු, විශාල අහසකට ඒ කතා මුදා හරින්න පටන් ගත්තා. හැමෝම තමන්ගේ ප්‍රථම ආදර කතාව වචනවලට පෙරලන්න පටන් ගත්තා. ඒ කතා ඇතුළේ අපි හිනා උනා... සුසුම් හෙළවා... කළුපිටි කරා... ඔහේ අහස දිහා බලාගෙන කට්ටිය තුරුල් වෙලා හිටියා... සින්දු කිවුවා..

මට මෙහෙම කියන්නම වෙනවා.. ආදර කතා අහන්න ඕන ඒ වගේ තැනක... ඒ වගේ රැයකම තමයි. මොනවා කරන්නද අපේ ප්‍රේක්ෂකයෝ අපිට එහෙම ගෙනියන්න බැහැනේ.. කොළඹ නියත නාට්‍යය ශාලාවටත් ගෙන්න ගන්න අමාරු වෙනකොට. කොහොම වුනත් අපි අපේ ආදර කතා කියන ගමන ඒ විදිහට තමයි පටන්ගත්තේ. ඉතින් ඒ වගේ පරිසරයක් තුළ දී අපි හැමෝගෙම ජීවිත හා සම්බන්ධ වෙලා තිබුණු තේමාවක් අපේ නිර්මාණ ක්‍රියාවලිය සඳහා අපි තෝරා ගන්න තීරණය කරා.

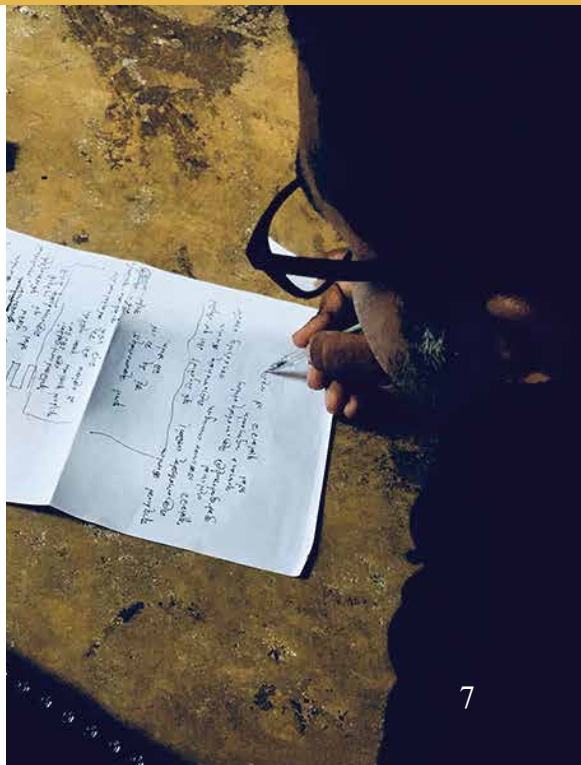
Love, Research, Devising and Rehearsal

පළමු වන දිනය.. කොළඹ... බස්නාහිර පළාත් සෞන්දර්ය නිකේතනය (නාඩා එකේ..) ආදරය කියන මහා සාගරයට කොතනින් හරි බහින්න ඕන. කොහෙන්ද ලියුම් අදහස ආවේ?.. දැන් කට්ටියම තොරතුරු එකතු කිරීම පටන් ගන්න ඕන. ලියුම් කියන කාරණාව අපි කාගේත් ඔප්වේ ටික ටික වැඩෙන පටන් අරගෙන තිබුණා. මේ අදහසත් එක්කම අපි කතා කරපු දෙයක් තමයි දැන් දැන් පෙම් හසුන් කියන දේ නැති වෙලා යන එක. අපි මේ පෙම් හසුන් ගැන අපේ ඉහල පරම්පරාවෙන් විස්තර එකතු කරද්දී එයාලා හරිම ලස්සන දෙයක් කිවුවා.

“ඒ කාලේ හැම දෙයක්ම ලියුම්වලින් තමයි කියා ගන්නේ. ඒ වගේම ලියුමක් ලියලා සැහෙන දවසක් බලාගෙන ඉන්න ඕන පිළිතුරු ලිපිය ලැබෙන්න. සමහරක් වෙලාවට මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් ගැන ලියුමකින් ලියුවහම උත්තරය එනකොට ඒ ප්‍රශ්නේ විසඳිලා ඉවරයි. දැන් ඉතින් ලියුම් ලියනවට වැඩිය ඉක්මනට වචනෙන් වචනේ type කරලා යවන්න ක්‍රම සහ විධි ඇති වෙනකන් තියෙනවනේ.. කාලෙන් එක්ක දේවල් වෙනස් වෙන වේගය...”

පළවෙනිම දවසේ, පළවෙනිම අභ්‍යාසය. ඔන්න අපි ලියන්න පටන් ගත්තා තමන්ගේ පරණ ආදරවන්තියට හෝ ආදරවන්තයාට ලියුමක්. හැමෝම තනි තනිවම, වෙලාව අරගෙන ලියන්න පටන්ගත්තා. මේ අභ්‍යාසයේ දී ලියවුණු ලියුම් දෙකක් අපි අන්තිමට කරපු නිර්මාණයට එකතු කර ගත්තා. කාංචනා සහ පැතුම්ගේ රංගයට, ගිමන්ත එයාගේ ගැහැණු ළමයා ගැන පළවෙනිම දවසේ ලියපු ලිපිය අපි Audio එකක් ආකාරයට හදලා පාවිච්චි කරන්න තීරණ කරා. ඒ වගේම මද්‍රහාෂ ප්‍රේක්ෂකයන් ආමන්ත්‍රණය කරලා කියවන පළවෙනි ලියුමත් පළවෙනිම දවසේ ඔහු අතින් ලියවුණු ලියුමක් වීම විශේෂයි. මේ ලියුම් ලියද්දී වුණු වැදගත්ම දේ තමයි අපි අපේ ජීවිත අත්දැකීම් මේ ලියුම් තුළට එකතු කරන්න දරපු උත්සාහය. ඒ මතක ඇතැම් වෙලාවට සිහින් අයිස් කුරක් හදවත පසාරු කරගෙන යනවා වගේ හැඟීමක් ඇති කරන්න සමත් වුණා.

අතුරු කතා...:

අතේ තියන සල්ලිවලින් Beer බෝතල් කිහිපයක් අරගෙන ඇවිත් අපි අපේ ලියුම් කියවන්න ගත්තා. ලියුම්වලට ලියන්න බැරි අතීත මතක කියා ගන්න ගත්තා. හැමෝම තම තමාගේ අත්දැකීම් එකතු කරන්න මහන්සි ගත්තා.

අපිට පුහුණු වීම් කරන තැන මාරු කරන්න සිද්ද වුණා. ඒකට හේතුව වුණේ පුහුණු වීම් සඳහා ස්ථානයක් ගැනීමට මුදල් නොමැති වීම. අපි පුහුණු වීම් පටන් ගන්නකොට අපිට මුදල් නෑ. ඉතින් අපි එක එක්කෙනා අතේ තියන මුදල් යොදවලා තමයි පුහුණුවීම්වලට අවශ්‍ය මූලික වියදම පියවා ගැනීම සිදු කරගෙන ගියේ. අවසානයේ අපි තීරණය කරා පුහුණු වීම් මහරගම Stages Artists' Home වෙත ගෙනියන්න. එතන යම්කිසි පොඩ් ඉඩ ප්‍රමාණයක් තියනවා මූලික තලයේ පුහුණු වීම් කරගෙන යන්න. මේ මොහොත වෙනකොටත් මට දැනිලා තිබුණා නාඩා එක මේ වැඩේ පුහුණු වීම් සඳහා නොගැලපෙන බව. ඒ මොකද, එතන වෙන වෙන ශබ්ද ගොඩක් එනවා. මේ වගේ නිර්මාණයක පුහුණුවීම පොඩ්ඩක් නිෂ්ශබ්ද තැනක සිදු වුණා නම් හොදයි කියන අදහස ඇවිත් තිබුණා. ඇත්තටම අපේ සමස්ත පුහුණු වීම් ක්‍රියාවලියම සිදුකළේ Stages Artists' Home හිදී බව කියන්න සතුටයි. ඒ තීරණය අපේ වැඩේට ආශීර්වාදයක් වුණා.

පුහුණු වීම් සඳහා දිනය වෙන්කරගෙන තිබුණේ සිකුරාදා දවස. අපිට විශේෂයෙන් වේදිකා පරිපාලකවරයෙක් හිටියේ නෑ. අපි හැමෝම අපිට පුහුණු වීම් එන්න පුළුවන් පහසු වෙලාවල් පැහැදිලි ව කතා කරගෙන තිබුණා. මොකද, අපි කතා කරන තේමාවට ගැලපෙන ආකාරයට අපි අපේ සම්බන්ධතාවයන් පවත්වාගෙනයාම සිදු කළා. ප්‍රායෝගික ප්‍රශ්නවලට අපි කණ්ඩායමක් විදිහට මුහුණ දුන්නා. ඒ වගේම Stages Artists Home එකට යන එන අය අපේ පුහුණුවීම් බලන්න පුරුදු වෙලා හිටියා. එයාලගෙන් එන අදහස් වැදගත් වුණා සමහරක් ලියුම් ගොඩ නගන්න. හැමෝම තමන්ගේ ලියුම් කියවන්න කැදරකම ඉන්න බව කණ්ඩායමේ සාමාජිකයන් කතා කරලා තියනවා.

ගොඩක් වෙලාවට පුහුණු වීම සිදු වුණේ රාත්‍රී කාලයේ. ඉතින් ඒ වෙලාවට ලොකුවට සඳ්ද කරන්න අමාරුයි. වටපිටාවත් නිෂ්ශබ්දයි. ඒ නිෂ්ශබ්දතාවය තව තවත් අපේ කතා පෝෂණය කරා. ඒ නිහඩ බව තමන්ගේ ගැඹුරු ඇතුළාන්තයෙන් වචන ගලාගෙන එන ස්වභාවයට පෙරලන්න සහයක් වුණා. අපි අපේ ලියුම කියවනවා වගේම අනෙකාගේ ලියුමට ඇහුම්කන් දෙන්න පුරුදු වෙලා හිටියා. පාලිගේ ගිටාර් එක සහ හඬ අපිව කණ්ඩායමක් වශයෙන් ආදරණීය ව වෙලාගන්න සෑම මොහොතකම සමත් වුණා. කිසිදු අපහසුතාවයකින් තොර ව අපිට අවශ්‍ය තානය මෙම නිර්මාණය තුළට ඇතුළු වුණා.

අපි තම දන්නේ ආදරය ගැන නාට්‍යයක් කරනවා කියන්න විතරයි. නාට්‍යයක් කිවුවට අපි මුල ඉඳලම තීරණය කරලා තිබුණා වේදිකාවක පෙන්වන නාට්‍යයක් නොකරන්න. එයට මූලික හේතුව වැඩිමුළුව පුරාවට අපි අපේ ක්‍රියාකාරකම් සිදු කළේ විවිධ ස්ථානවල වීමයි.

මේ තීරණය නිසා අපිට වෙනත් ආකෘතියක් සොයාගෙන යන්න අවශ්‍ය ඉඩ ප්‍රස්තාව අපි සියලුම දෙනාගේ මනස තුළ විවර වෙලා තිබුණා.

Love and පාලි...

මේ වැඩේට අපිට සංගීතය ඕන. කොහොමද ඒක කරගන්නේ..? අපි පාලිට කතා කරමු. දවසක් පාලිට එන්න කියලා අපි කරගෙන යන වැඩේ කිවුවා. සරලවම කිවුවොත් ලියුම් කිහිපයක් කියවන්න ගන්නා. ඔන්න එක ලියුමකට පස්සේ පාලි එයාගේ කතාවක් කියන්න ගන්නා. මම අහගෙන ඉඳලා පාලි ගියපු ගමන් පාලිගේ කතාවේ සමහරක් කාරණා අර ලියුමට දාලා අලුතින් ලියුම් ලියලා ඉවර කරා. ඊළඟ දවසේ ආයින් පාලි ගෙන්න ගන්නා. අලුත් ලියුම් කියවුවා. මට මතකයි....

පාලි : ඔහොම කරන්න එපා බං මිනිස්සුන්ට..

Jam: උඹ කැමතිද මේ ලියුම් කියවන්න.

පාලි : පොඩ්ඩක් හිතන්න ඕන.. මම වයිග්ගෙන් පොඩ්ඩක් අහන්න ඕන..

Jam: මම කැමතියි උඹ මේක කියවනවා නම්

පාලි : මමත් කැමතියි.. මම උඹට කියන්නම්..

මතක හැටියට දවසකට පස්සේ පාලි කතා කරලා කිවුවා “මවං ජයා.. මම අර ලියුම් කියව්වට කමක් නැද්ද...?” කියලා. අපිට ඇත්තටම ඕන වුණේ අපි දන්නම මිනිස්සුන්ගේ ජීවිත මේ ලියුම් තුළින් එළියට ගන්න. එයාලට කියාගන්න ඕන දෙයක් කියන්න ඉඩක් හදලා දෙන්න. ඉතින් පාලි අපිත් එක්ක කිසිම බලාපොරොත්තුවකින් තොරව එකතු වුණා. හැමදාමත් වගේ. මේ ටිකත් කියන්න ඕන. අපේ නිර්මාණය විනාඩි 120 යි. ලියුම් 12 යි. පාලිගේ ලියුම් දිග A4 එකයි. හැබැයි ඒක කියවන්න පාලිට ආසන්න ව විනාඩි 30ක් යනවා. මොකද එයා කියවනවට වැඩිය අපි දිහා බලාගෙන ඉන්නවා. හිත ඇතුලේ පොරකන බලාපොරොත්තු, මතක ගොන්නක් එක්ක. අපිට පාලි වෙනුවෙන් කරන්න පුළුවන් වෙලා තිබුණේ එයාට ඒ වෙලාව දෙන එක විතරයි.

“ආය අපි කවදාවත් අපෙන් අහන්නේ නැතුව ඉමු ඔයා මොනවද මං වෙනුවෙන් කරේ කියලා. සරලවම කිවුවොත් අපි අපේ සම්බන්ධය රැකගන්න අවශ්‍ය හැම දේම අපි දෙන්නට දෙන්නා අමාරුවෙන් හෝ ලේසියෙන් කරගත්තා. මම දන්නේ එව්වරයි...”

Love, දිල් and නිපුනි

අපේ වැඩමුළුවේ ඉතුරු වෙලා හිටියේ එක ගැනු ළමයයි. පියුම් කැමති වෙලා තිබුණා ලියුමක් කියවන්න. තවත් අඩුම ගැහැණු දෙන්නෙක්වත් ඕන. මම කිහිප දෙනෙකුට කතා කරා. ඒ අතරින් අන්තිමට නිපුනි සහ දිල්ට අපිත් එක්ක එකතු වෙන්න පුළුවන් වුණා.

දිල්... මට මතකයි මම දිල්ගෙන් අහනවා “දිල් මැණික.. අපි අලුතින් play එකක් කරනවා. (සම්පූර්ණ විස්තරය කිවුවා..) ඔයා කැමතිද ලියුමක් කියවන්න. නැත්නම් ඔයා කියන්න කැමති දෙයක් ලියුමකින් ලියලා කියවන්න.” එයා ඉල්ලුවා අපි දැනට ලියලා තියන ලියුම් කිහිපයක් බලන්න. දවස් කීපයකින් දිල් කතා කරලා කිවුවා එයා කැමතියි කියලා එයාගේ පරණ පෙම්වතාට ලියුමක් ලියන්න. අපි දවස් කිහිපයකට පස්සේ හම්බුණා. එයා ලස්සන ලියුමක් ලියාගෙන ඇවිත් තිබුණා. එතන තිබුණේ ලියුම ලියන්න පටන්ගන්න උත්සහ කරන එක. අපි ඒකට පුංචි අදහසක්, දෙකක් එකතු කරපු එක විතරයි කරේ. එයා හරිම ලස්සනට අපි අතර ගිය කතාවයි එයාගේ ලියුමයි බලන්න ඇවිල්ලා හිටපු අයත් එක්ක බෙදා ගත්තා.

“Problem one. How to address you in the letter? Hey there. Hello! My darling. Stop. Start. Stop.

Problem two. How to make the opening statements? How have you been? What’s new? Do you think about me sometimes? Do you miss me? Me, I’m fantastic. Yeah, I’m doing very well. I have good and bad days. Some days I don’t sleep. Sometimes it hurts so much that I can’t breathe. Stop. Start. Stop.”

නිපුනි... මම හිතන්නේ මේ හැමෝගෙන්ම ලොකුම අභියෝගය තිබුණේ නිපුනිට. මොකද ඒ ලියුමේ ස්වභාවය අනුව ඒක කියන්නේ ප්‍රේක්ෂකයන්ගෙන් කෙනෙක් ව තෝරාගෙන. අපි ඒ වගේ තීරණයක් ගැනීමට මූලික හේතුව සමලිංගික සම්බන්ධයන් පිළිබඳ ව අපට කතා කරන්න අවශ්‍ය වීම. ඒ වගේම යම් කෙනෙකුට ඇති ආදරය ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කිරීමට ඇති අපහසුතාවය සහ සමාජය ඒ දෙස බලන ආකාරය පිළිබඳවත් අපට මෙම නිර්මාණය තුළට එකතු කරගැනීමට අවශ්‍ය වුණා. අපි ප්‍රේක්ෂකාගාරය තුළින් තෝරාගන්නා කෙනා ළඟට ගිහින් අතින් අල්ලාගෙන තමයි ලියුම කියවීම සිදු කළේ. ඒ කෙනාත් ගැහැණු කෙනෙක්. ඒ වගේ ආදරයක් කට්ටියක් ඉස්සරහා ඇත්තට වගේ කියනකොට කොච්චර අමාරු වෙන්න ඇතිද? ඒ කෙනා කට්ටිය ඉස්සරහා කොච්චර අපහසු තත්වයකට යන්න ඇතිද? ඒක දන්නේ ඒ දෙන්නම විතරයි. කොහොම වුනත් පුහුණුවීම්වලදී දවසක් වෙනුරි පෙරේරා ඒ සම්බන්ධය ගොඩනගන්න අවශ්‍ය සහයෝගය නිපුනිට ලබා දුන්නා. වෙනුරි කියපු වැදගත් කාරණයක් තමයි මේ වගේ රංගනයක දී අපි පරිස්සම් වෙන්න ඕන කියන එක. අපි තෝරාගන්නා පුද්ගලයා, ඒ වගේම අපි එම පුද්ගලයන් සමඟ ගොඩ නඟන සම්බන්ධය. එම සම්බන්ධය විශ්වසනීය වෙන්න ඕන. ඒ වගේම එම පුද්ගලයාගේ ගෞරවය සම්බන්ධයෙන් අපි වගකීම ගන්න ඕන. ඇයව අල්ලනවා නම් ඇයගේ කැමැත්ත විමසා සිටීම වැදගත්. මෙතන තව විශේෂ කාරණයක් සිද්ද වුණා. එම කොටස සිදු වෙන වෙලාව තුළදීම නිපුනිට අවකාශය තිබුණා ලියුමෙන් පරිබාහිරව දේවල් කියන්න. සම්බන්ධය ගොඩනගන්න. සරලවම කිවුවොත් රංගය අතරතුරම එයාගේ කතාවට තෝරාගන්න කෙනාගෙන් එන ප්‍රතිචාරය අනුව දේවල් එකතු කරන්න අඩු කරන්න නිදහස නිපුනි සතු වුණා.

“ I like you... මම ඔයා දිහා බලාගෙන ඉඳලා තියනවා. ඔයා පිස්සු නටන වෙලාවට මම බලාගෙන ඉඳලා තියනවා. මම හරි ආසයි ඒකට.”

අතුරු කතා..:

නිපුනිගේ මමයි ප්‍රේක්ෂකයෝ එන දිහා බලාගෙන ඉන්නවා අද කාවද තෝරාගන්නේ කියලා. ඊළඟට ඉතින් ඉක්මනට ඉක්මනට ඒ කෙනා ගැන දන්නා දේවල් ටික ඔලුවට දාගන්නවා.

එක එක ලියුම් අපේ ලිපි ගොනුවට එකතු වෙනකොට අපි බැලුවා මේවා දැන් පෙළගස්සන්න විදිහක් හොයා ගන්න ඕන. අපි එක එක විදිහට ලැයිස්තු හැදුවා. පාසල් කාලේ ආදරේ, සැකය, ඔයා මං වෙනුවෙන් මොනවද කරේ, Sorry, පරණ පෙම්වතියට ලියුමක්, ඇති...ඇති.. ඇති.. සියල්ලම සිදුවී හමාරයි.. ඔය වගේ විවිධ නම් යටතේ ලැයිස්තු සහ ලියුම් එකතු කරා. ඒක ඇතුළට ආවා “නොකියපු ආදරේ..” ඉතින් අපි හැමෝටම තියනවනේ ඒ වගේ කතා ඕන තරම්. මොනවා කරන්නද මම කාලයක් පුරාවට කෙනෙක් ගැන ලිය ලිය හිටපු ලියුම් මිටියකින් තැනින් තැන ලියලා තිබුණු දේවල් අරගෙන නොකියපු ආදරේ ලියුම ඉවර කරා. ඒ හැඟීමක්.. කිසිම බලාපොරොත්තුවක් නැති බලාපොරොත්තුවක්.

“ හැමෝම දන්නවා... හැමෝටම දැනෙනවා.. ඔයත් දන්නවා.. දන්නේ නෑ වගේ ඉන්නවා...”

“දන්නා බව නොදන්නා ලෙස ඉන්න බව දන්න...
නොකියන ...
නොලියන ...
නොතේරෙන
ආදරේ
කියලා section එකක් තිබුනනං
ඔයාට කොළයක් හිස් තියනවා.

අපරාදේ ...
එහෙම section එකක් තිබ්බේ නැතේ ..
ඉතින් ඒ හිස් කොළෙත් නෑ..”

මේ වගේ පොඩි පොඩි දේවල් සමහරුන්ගේ පොත් ඇතුළේ හොරෙන් ලියලා තිබුණා.

Love, අකලංක සහ Bus...

අකා.. ඒහෙම තමයි හැමෝම කතා කරන්නේ. ඉතින් අකා කියන්නේ ස්ටේජස් එකේ ඉන්න ස්ථිර සාමාජිකයෙක්. මේ කාලේ වෙනකොට අකාගේ චිත්‍ය පිළිබඳව ගැටළු කිහිපයක් මතුවෙලා තිබුණා. දවසක් අකලංක ඇහුවා **“අයිගේ මමත් ලියුමක් කියවන්නද කියලා..”** තමන්ට මේ වගේ දෙයක් ගැන ලොකු උවමනාවක් නැත්නම් මිනිස්සු එහෙම දේවල් අහන්නේ නෑ. ඉතින් මම හා කිවුවා. අපි දැනගන්න ඕන මිනිස්සුන්ට අවස්ථාවක් දෙන්න.

අතුරු කතා..:

ඒ දවස්වල අකලංක වෙලාවටකට බොරු කියනවා. මම ඉතාම කළකිරීමෙන් රුවන්ති එක්ක කතා කරලා තියනවා ඒ ගැන. ඒ වෙලාවට රුවා හරි ලස්සනට කියනවා **“බං උං තාම පොඩ්ඩි කියලා හිතන්න. පොඩ්ඩි වෙලාවක් දෙන්න. මොන දේ නැතත් මිනිහා පට්ට Actor කෙනෙක් කියලා අපි දන්නවනේ. මිනිස්සුන්ට වෙනස් වෙන්න කාලය දෙන්න ඕන. හැබැයි එයාට කියන්න ඔයා ඇත්ත දැනගත්ත බව.”**

මගෙන් අහනකොටම මිනිහා ලියුමක් ලියාගෙන ඉඳලා තියෙන්නේ. ඒක මට ඇහෙන්න කිවුවා. එකේ තිබුණේ අකා වැඩියෙන්ම ආදරේ කරන කෙල්ල ගැන. ඉතින් ඒ කතාව කවදාවත් ප්‍රසිද්ධියේ කියන්නත් බැරි කතාවක්. මොකද ඒ ගැනු ලමයට වෙන සම්බන්ධයක් තියනවා. ඒ කෙල්ලත් අකාට ආදරෙයි. එයාලගේ මුළු ආදර කතාවම තියෙන්නේ බස් එකේ. ඒ කෙල්ල කොළඹ ඉඳලා පැය 8ක් විතර දුර ඉන්නේ. එයා ගෙදර ඉඳන් කොළඹ එනකොටයි.. කොළඹ ඉඳන් ගෙදර යනකොටයි තමයි දෙන්නා හම්බවෙන්නේ. මේ වෙනකොට දෙන්නගේ සම්බන්ධය නැවතිලා. කොහොම වුනත් අකාගේම වචනවලින් ඒ ආදර කතාව ලියලා තිබුණා. **“දැන් මේ කතාව බය නැතුව කට්ටිය ඉස්සරහා කියන්න පුළුවන්. මොකද මේක නාට්‍යයක් නේ.”** අකාගේ කතාවට ඒ වගේ මිනිස්සුන්ට ප්‍රසිද්ධියේ කියාගන්න බැරි තවත් ආදර කතාවල් එකතු කරා. මිනිස්සු ඒ වගේ සම්බන්ධ දිහා බලන විදිහ ගැන දේවල් එකතු කරා. ඔන්න දවසක් රූ අපි සම්පූර්ණ පුහුණු වීමක් යනවා. අකාගේ ලියුම කියවන වාරය ආවා. ලියුම කියවලා ඉවර වුණා. මිනිහා කැගහලා අඬන්න පටන් ගත්තා. අපිට පුළුවන් වුණේ අකා අඬලා ඉවර වෙනකන් ළඟට වෙලා ඉන්න විතරයි. එදා අකා හිතේ හිරකරගෙන තිබුණු හැඟීම් එළියට දාලා යමිකිසි සැහැල්ලුවක් ගන්න ඇති කියලා අපි විශ්වාස කරා. අපි ඇත්තටම මිනිස්සුන්ට අවස්ථාවක් දෙන්න ඕන. මට කියන්න බැරි වුණා. අකා ඒ කෙල්ලට කියන්නේ සුද්දී කියලා.

“මිනිස්සු අපිව සැක කරනවා ඇති. මට කාටවත් බොරු කරන්න ඕනේ නෑ... හැබැයි මම මේ වෙලාවේ මුළු ලෝකෙට බොරු කරනවා.. ඔයාට හැර...”

අතුරු කතා..:

විනය ක්‍රියාමාර්ග... අන්තිම පුහුණු වීම. ජර්මානු සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය. අකා නෑ. පහුවදා show එක. ඉතින් කරන්න දෙයක් නෑ. දැනුම් දීමකින් තොර ව පුහුණු වීමට නොපැමිණීමේ වරදට show එක තහනම්. කට්ටිය මගෙන් මොකක් අහන්න ආවේ නෑ. මොකද මම අහන්න කලින් කිවුවා. එදා රූ මට අකා හම්බවුණා. මම අකාට කිවුවා.. **“මල්ලි ඔයා හෙට show එකේ නෑ”** කියලා. අකා ඒ වෙනකොටම ඒක තේරුම් අරගෙන ඉවරයි. හැබැයි දෙවෙනි දර්ශනයේ දී අපි එයාගේ කතාව කියන්න ඉඩ දුන්නා. මොකද මිනිස්සුන්ට තමන්ගේ අඩුපාඩු හදාගන්න අපිම අවස්ථාව දෙන්න ඕන නිසා.

ආදරය කියන්නේ හරිම බොළඳ දෙයක් කියලා සමහරක් වෙලාවට හිතෙන්න පුළුවන්. හැබැයි දාර්ශනික ව ආදරය කරන්න බෑ. මිනිස්සු බහුතරයක් විශ්වාස කරනවා ආදරය කියලා දෙයක් මේ විශ්වය තුළ පවතිනවා කියලා. විශ්වය කියලා කියන්නෙම සෑම මොහොතකම වෙනස් වන යමක් කියන්න සමහරක් වෙලාවට මිනිස්සුන්ට අමතක වෙනවා. මේ ලියුම් ගොඩනැගුණු හැටි ගැන මතකයන්ගෙන් පොඩ්ඩක්. කොහොම වුණත් හැම ලියුමක්ම ගොඩනැගුණ හැටි ගැන රසබර කතා තියනවා. ඒ හැම දෙයක්ම අපේ ජීවිතවලට සම්බන්ධයි. මේ ක්‍රියාවලිය තුළ දී අපි අපේ ජීවිත වගේම අපි ළඟින්ම ඉන්න අයගේ ජීවිතත් තේරුම් ගන්න උත්සහ කරා. සමස්ත ගමනම මේ වගේ ආදරණීය ව තමයි ඉදිරියට ගියේ.

Love, Food and Drinks

මේ වෙනකොට අපේ කණ්ඩායම පවුලේ කට්ටියක් වගේ. එන හැම කෙනාම මොනවා හරි අරගෙන තමයි එන්නේ. කෙටියෙන් කිවුවොත් පසිඳු එනකොට හැමෝටම කන්න පුළුවන් ප්‍රමාණයේ ලොකු බත් එකක් අරගෙන එනවා. ඊට අමතරව පොල් ගෙඩි කිහිපයක්. කාංචනා ගෙදර කුස්සියේ තියන හැම දේම එක මල්ලකට දාගෙන ඇවිත් අපේ කුස්සියේ හලනවා. හරියටම පිස්සිගේ පලා මල්ල වගේමයි. අනිත් හැමෝමත් මොනවා හරි ගේනවා. බිස්කට්.. සීනි.. තේ කොළ හැම දෙයක්ම හැම කෙනාම එනකොට ගෙන්න පුරුදු වෙලා තිබුණා. කාටවත් කියලා නෙවෙයි. හැමෝම දන්නවා. ඉතින් තම තමන්ට පුළුවන් විදිහට දේවල් බෙදා ගන්නවා. වැදගත්ම දේ උයන වෙලාවට හැමෝම ඇවිත් මොනවා හරි කරනවා. හැමෝම හැමෝගේම වගකීම අරගෙන තිබුණා. ලස්සනම දේ හැමදාම කෑම පිහන් 10 – 12 දවල්ටයි, රැටයි කුස්සියේ පෝළීමට බෙදලා තියනවා. එක හොඳ්දක් එක්ක වුනත් රසට, බෙදාගෙන කන්න හැමෝම පුරුදු වෙලා තිබුණා.

අතුරු කතා...:

කාංචනා කුස්සියේ වැඩ ටික ටික පුරුදු වෙන්න ගත්තා. තේ හදන්න පුරුදු වුණා. කට්ටියත් එක්ක දේවල් බෙදාගන්න පුරුදු වුණා. මම එහෙම කියන්න හේතුවක් තියනවා. කාංචනා පවුලේ එකම ළමයා. එයා ගෙදර කිසිම දෙයක් කරලා පුරුද්දක් නෑ. එයාම ඒක අපිත් එක්ක කියනවා. මම දැක්කා එයා කොච්චර මහන්සි වුනා ද කියලා දේවල් ඉගෙන ගන්න. මේ ගමනේ ඒ දේත් ඉතාම වැදගත්. අපි කොහොමද සාමාන්‍ය ජීවිතේ ජීවත් වෙන දේවල් පවා එකිනෙකාගෙන් ඉගෙන ගන්නේ කියන කාරණාව.

බීම..

කලාකරුවන් අතර බීම වගේ දෙයක් ඉතාම සාමාන්‍යයි කියන මතයක් තියනවා. ඔව්.. ඒක ඇත්ත. රැ වෙනකොට කවුරුත් වගේ ඒ වගකීමත් ගන්නවා. අහලා බලනවා මොනවද බොන්න කැමති කියලා. ඒකටත් බාධාවක් තිබුණේ නෑ. මොකද සමහරක් වෙලාවට පාන්දර වෙනකන් පුහුණු වීම යනවා. පුහුණු වීමවලට කිසිම බාධාවක් නොවෙන විදිහට තමයි බීම වැඩේ සිද්ද වුණේ. ඒ වෙලාවට කට්ටිය කතා කරන්නෙම වැඩේ ගැන තමයි. ඉතින් ඒ වෙලාවට පාලි සහ ගිටාර් එක කියන්නේ නැතුවම බැරි දෙයක්. අපේ නිර්මාණයට අවශ්‍ය ශීත එකතුව ගොඩක් වෙලාවට ලැබුණේ මෙන්න මේ වගේ වෙලාවට. මේ පුරුද්ද නිසා තමයි අපි තීරණය කර show එක දවසටත් එන අයට බීමට මොනවා හරි ලැස්ති කරන්න ඕන කියල. මොකද පොඩි මත් ගතියක් ආදරය වගේ දෙයක් අවුස්සලා ගන්න උනන්දු කරවනවා කියන්න බොන කවුරුත් දන්නවා. ඒවා හංගන්න දෙයක් නෑ.

Love and Other Objects....? කොහොමද නම හැඳුණේ....

කෙටියෙන්ම කියන්නම.

Love Letters...

ආදර කවි...

Love Stories

ආදරය හා බැඳුණු කියමන්...

Love Presents...

Love and Chocolate...

Love and Songs...

Love and other Memories...

Love and Other Stories...

Of Love and Other Objects... මේ හැම දෙයක් ගැනම අපි තොරතුරු එකතු කරන්න ගන්නා. ඒකේ ප්‍රතිපලයක් වීදිහට තමයි **Love and Other Objects** කියන නම අපිට එකතු වුණේ.

Love and Language

අපි නාට්‍ය කණ්ඩායමක් වශයෙන් අපේ සියලුම නාට්‍ය අවමය භාෂා දෙකකින්වත් පවත්වා ගෙන යන්න උත්සහ කරනවා. ඒ විශේෂයෙන්ම අපේ රට තුළ තිබෙන එක්තරා ආකාරයක භාෂා අර්බුදයට පිළියමක් වශයෙන්. අපි මෙම නිර්මාණය තුළත් එම ප්‍රතිපත්තිය උපරිම රකින්න උත්සහ කළා. නමුත් මෙහි දී අපට ජයගන්න ලැබුණේ එක්තරා සීමාවක් පමණයි. අපි මුලදී තීරණය කළා තිරයක් මත භාෂාව පරිවර්තනය කර ප්‍රේක්ෂකයන්ට බලන්න සලස්වන්න. නමුත් අවසානයේ අපගේ නිර්මාණය සිදු වන ආකාරය අනුව එය රංගයට බාධාවක් වන නිසා එම අදහස අකමැත්තෙන් හෝ ඉවත් කරගැනීමට සිදු වුණා. නමුත් මෙම රංගය තුළ සිංහල මාධ්‍ය ලිපි 8ක් සහ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය ලිපි 4ක් ඇතුළත් වුණා. දෙමළ මාධ්‍යයෙන් ලිපියක් කියවීමට තරම් හැකියාව ඇති පුද්ගලයෙක් ඒ මොහොත වන විට කාණ්ඩායම තුළ නොසිටීම කණගාටුවට කරුණක්.

Love and Designing

මෙම නිර්මාණ ක්‍රියාවලිය ආරම්භයේදීම වේදිකාවක පෙන්වන නාට්‍යයක් නොකර සිටීමට අපි අදහස් කරගෙන සිටියා. දැන් මොනවගේ තැනකද, මොනවගේ විදිහකටද මේ නිර්මාණය ප්‍රේක්ෂකයන් වෙතට ගෙනියන්නේ කියන කාරණාව පුහුණු වීම කාලය තුළ දී අප නිර්මාණය කරමින් සිටින යම් යම් රංග කොටස් මුල් කොටගෙන හිතන්න පටන් ගත්තා. අපි ගත් තීරණ සහ වැදගත් අවස්ථා කිහිපයක මතකය දිග හරින්නයි මේ සුදානම.

නිර්මාණ ක්‍රියාවලිය තුළ දී එම තේමාවට අදාළ ආකෘතියක් ගොඩනැගීමට අවශ්‍ය කාලය සහ අවකාශය ක්‍රමානුකූල ව ලබා දෙමින් තමයි අපි ඉදිරියට යාම සිදුකළේ. ආකෘතිය විසින් ඉල්ලා සිටින ස්ථාන කුමක්ද යන්න පිළිබඳ ව අපගේ අවධානය යොමුවෙලා තිබුණා.

ලියුමක් කියවනවා කියා තීරණය කළ මුල් කාලයේ අපි විවිධ වූ ලිපි ඉදිරිපත් කරන්න අවශ්‍ය ආකාරයට ගැළපෙන ආකෘතියක් සොයා ගැනීමට ක්ෂණික නිරූපණ ක්‍රියාවලියක යෙදී සිටියා. එහි ප්‍රතිපලයක් වශයෙන්;

- සමහරක් ලිපි කිහිප දෙනෙක් බෙදාගෙන කියවන්න පුහුණු වුණා.
- පියුම්ගේ Sorry ලිපිය වෙත කෙනෙකුට කියනවා වගේ Act එකක් අපි මුලදී හැඳුවා.
- නොකියා හිටපු ආදරේ ලිපිය කට්ටියක් ඉන්න තැනක දෙන්නෙක් කියවගන්නවා වගේ Act එකක් හැඳුවා.
- ඇතැම් ලිපි තනිවම කියනවා.
- ඇතැම් ලිපි ප්‍රේක්ෂකයන්ට කෙලින්ම කියනවා.

ඒ වගේ මුල් කාලයේ එක එක ලිපි එක් එක් ආකෘති තුළ නිර්මාණය වෙමින් පැවතුණා. මට අවශ්‍ය වුණා උපරිම මේ නිර්මාණය සහ කියවන දේ තුළ ගැබ් වී තිබෙන සත්‍ය ප්‍රේක්ෂකයා වෙත විශ්වාස කරන්න පුළුවන් මට්ටමකට තබා ගන්න. නමුත් කණ්ඩායමක් වශයෙන් දේවල් වෙනස් වෙමින් ඉදිරියට යන්න අපි ඉඩදී තිබුණා.

වැදගත් මොහොතක් තමයි රුවන්ති ද විකේරා (රුවා) අවසාන සතිය තුළ අපේ පුහුණු වීමක් නරඹන්න අවස්ථාව ලැබීම. එහිදී ඇය මෙම නිර්මාණය තුළ විවිධ ආකෘතින් දකින්න පුළුවන් වීම සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න කරා. ඇයගේ යෝජනාව වුනේ යම්කිසි එක් ආකෘතියක් තුළ මෙය ස්ථාන ගත කරන්න හැකියාව තිබෙනවා නම් ප්‍රේක්ෂකයාට පහසු වෙන්න ඉඩ තියෙනවා මේ සමඟ එකතු වෙන්න. මම හිතනවා එම ප්‍රශ්න කිරීමේ ප්‍රතිපලයක් වශයෙන් අපි තීරණය කරා තනි තනිවම ලියුම් කියවන්න. ඒ වගේම සියලුම ලිපි ප්‍රේක්ෂකයන් සමඟ බෙදාගන්න. එම තීරණය අපගේ අනෙකුත් සියලුම තීරණ පහසු කරන්න සහයෝගයක් වුණා. එම මොහොත තුළදී මා අපේක්ෂා කළ මෙහි ඇති රහපෑම සහ රහ නොපා සිටීම අතර ඇති සිහින් හුය වඩාත් ප්‍රවේසම්කාරී ලෙස ඉදිරියට ගෙනියන්න පහසු වුණා.

මෙම පිරිස සමඟ කළ එක් රංග අභ්‍යාසයක් කෙටියෙන් විස්තර කරන්න තමයි මම දැන් සුදානම් වෙන්නේ. තමාගේ ආදර කතාව නිදහස් වතුරප්‍රය පරිශ්‍රය තුළ සිටින කවර හෝ පුද්ගලයෙකුට ගිහින් කියන්න ඕන. හැබැයි එයා දැනගන්න බෑ ඔයා රහපෑමක් කරන්නේ කියලා. එදා ඒ අත්දැකීම ලබාගත් සියලුම දෙනාට එය කවදාවත් අමතක නොවන අත්දැකීමක් කියලා අපි සියලුම දෙනා විශ්වාස කරනවා. හිතන්න කවදාවත් හම්බ වෙලා නැති, දන්නේ නැති කෙනෙක් ඉස්සරහා ගිහින් ආදර කතාවක් කියන්න ඉඩ ප්‍රස්ථාව හදාගන්නවා කියන එක. සියලුම දෙනා එම අභියෝගය ඉතාම සාර්ථකව ජය ගත්තා. එහි ප්‍රතිපලයක් වශයෙන් දුලන්ජය මට එම අභ්‍යාසය අවසන් වූ වහාම ප්‍රකාශ කර සිටියා.

දුලා : බලු වැඩ කරන්න එපා අයිගේ. මිනිස්සුන්ගේ ජීවිතත් එක්ක සෙල්ලම් කරන්න එපා මේ වගේ. මගේ කතාව අහන්න ගිය මිනිහා අඩන්න පටන්ගත්තා. මිනිහා මිනිහගේ කතාවක් කියන්න ගත්තා. මිනිහා හිතුවා මම ඇත්තම කියන්නේ කියලා. මම මෙතන බොරුවක් නේද කරන්නේ කියලා මට මහා පිළිකුලක් ආවා.

ආශාන්ට ගැහැණු ළමයි තුන්දෙනෙක් හම්බ වුණේ. ඒ කෙල්ලෝ තුන්දෙනා ආශාන්ට ලියුමක් ලියලා දුන්නා ආදරය ගැන. එයා ලියලා දීපු ලියුමේ මුලින්ම සඳහන් වෙනවා “අයිගේ ඔයා ඉතාම හොඳ අවංක අයිගා කෙනෙක් කියලා මම හිතනවා” කියලා. ඒ වගේම ඒක ළමයෙක් ආශාන්ගේ දුරකථන අංකය අරගෙන. ඉඳලා හිටලා තාමත් කතා කරලා විස්තර අහනවලු. තාමත් ඒ කෙල්ල දන්නේ නෑ ආශාන් එදා හම්බුන මුල්ම දවසේ සිදුකළේ රංග අභ්‍යාසයක් කියන්න.

මෙම අභ්‍යාසයේ මූලිකම අරමුණ වුණේ අපි කොහොමද වැඩි වෙලාවක් වෙත කෙනෙක් ඉදිරියේ ඉන්නේ ඇත්තට වගේ කියන එක අත්දැකීම. එම කාලය පුරාවටම තනිකරම තමන් කරන්නේ බොරුවක් නේද කියලා එම රූපණ ශිල්පියා හඳුනා ගන්නවා. ඒ වගේම අපේ සාමාන්‍ය ජීවිතය තුළදීත් අපි මිනිසුන් ඉදිරියේ එවැනි ආකාරයට ජීවත් වන බව වටහා ගන්න එම අභ්‍යාසය ඉවහල් වුණා. එය එක්තරා විදිහකට තමන්ගේ ස්වාත්මය ප්‍රශ්න කිරීමක් කරන්න පටන් ගන්නවා. මෙහි දී විශේෂයෙන්ම රහපෑම සහ රහ නොපා සිටීම සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න කිරීමේ ඉඩ ප්‍රස්ථාව කණ්ඩායමේ සාමාජිකයන්ට විවර වුණා.

අපි එදා තේරුම් ගත්තා මිනිස්සු ආදරය වගේ දෙයක් කිසිම ලෝබකමකින් තොර ව බෙදාගන්න කැමතියි කියන එක. ඒ වගේම අනුන්ගේ කතා අහන්න සුදානම් බව. තමන්ගේ කතා කියන්න කැමති බව. ඉතින් ඒ අත්දැකීමත් අපේ නිර්මාණයේ ආකෘතිය ගොඩනගන්න විශාල සහයෝගයක් වුණා කියලා කණ්ඩායම නිතරම මතක් කරනවා. මොකද අපිට ඕන වුණේ කොහොම හරි මේ කතාවල නියත සත්‍ය උපරිමය රැකගෙන ප්‍රේක්ෂකයා වෙත ගෙනියන්න.

විශේෂයෙන් කියන්න ඕන ලියුම් කියවන ආකාරය දිගින් දිගටම වෙනස් වෙන එක කවුරුවත් ප්‍රශ්නයක් කරගත්තේ නෑ. අපි ඒ හැම දෙයක්ම හේතුවක් ඇතුව වෙනස් කරනවා කියන්න කණ්ඩායම ඉතාම හොඳින් දැනුවත් ව සිටියා. අපට එන ඕනෑම ප්‍රශ්නයක් කණ්ඩායමේ සියලුම දෙනා සමඟ ප්‍රසිද්ධ ව කතා කිරීමේ නිදහස සියලුම සාමාජිකයන් වෙත එක හා සමාන ව තිබුණා.

TIONS
→
2000
2000
2000

Then he had "fear" to
perform and go back
- everyone get some feedback

→ As a third try they had
"Anger" to perform.

→ Pranita told he try
to do it in a different way
than real life

Love and Space

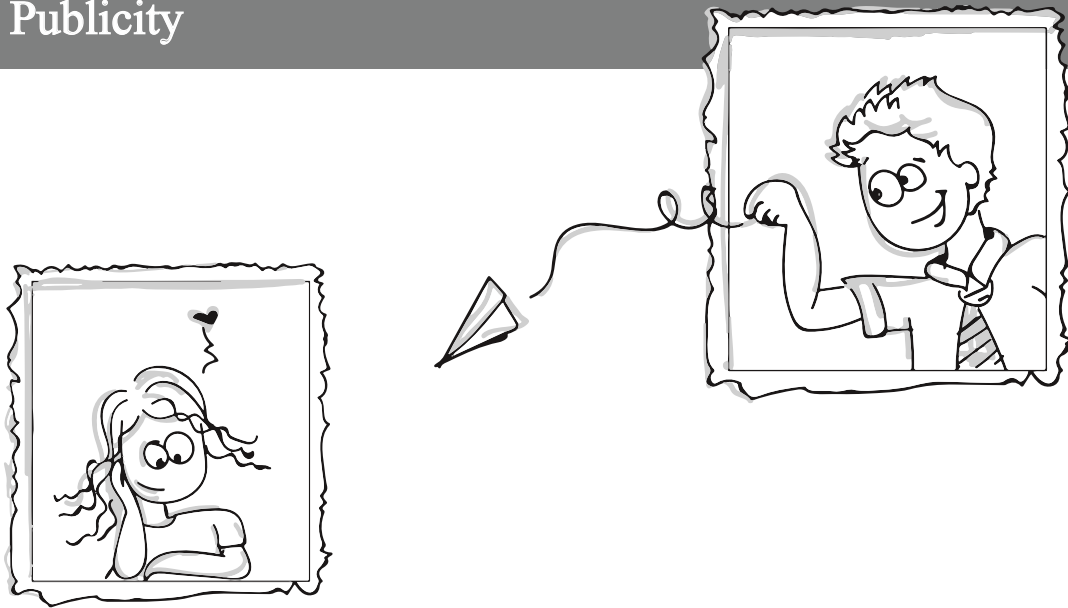
ආදරය යන තේමාව අපි අපේ මුඛය තේමාව වශයෙන් තෝරගත්තට පස්සේ අපිට ආපු ඊළඟ අභියෝගය තමයි කොතනද මේක පෙන්න්නේ කියන කාරණාව. අපට විවිධ අවස්ථාවන්වල විවිධ අදහස් ගලාගෙන එන්න පටන් ගත්තා. එක් අදහසක් බස් එකක් තුළ අපේ රංගය සුදානම් කිරීම. බසයක් තුළ ප්‍රේක්ෂකයන් දමාගෙන කොළඹ අවට ඇති ස්ථාන කිහිපයකට අරගෙන යනවා. එහි දී අපි සාකච්ඡා කරා ඒ ස්ථාන සිතියමක් කොට ඒ ඒ ස්ථානවල අප පැමිණීමට බලාපොරොත්තු වන වෙලාව සඳහන් කරන්න. බස් එකේ යන්න බැරි අයට එම ස්ථානවලට එන්න පුළුවන්. ස්ථාන විදිහට අපි තෝරාගෙන තිබුණේ විහාරමහාදේවි උද්‍යානය, නිදහස් වතුරපුය, ගාලු මුවදොර, ආදී ස්ථානයි. විශේෂයෙන්ම පෙම්වතුන් ගැවසෙන ස්ථාන ගැන අපේ වැඩි අවධානයක් යොමුවෙලා තිබුණා. නමුත් මේ අදහස ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අපට අවශ්‍ය මූල්‍යමය ශක්තිය නොමැතිකම මත එම අදහස ඉවත්ව යාමට අප නිදහස ලබා දුන්නා.

බාර් එකක පෙන්නුවොත් කොහොමද? මේ අදහස ආවේ පුහුණුවීම් අවසන් වී දිනක් මම සහ මදුහාෂ මහරගම ප්‍රදේශයේ සාමාන්‍ය මිනිසුන් ගැවසෙන බාර් එකකට වී බියර් එකක් පානය කරමින් සිටියදී. නමුත් එවැනි ස්ථානයක ඇතිවිය හැකි තත්ත්වය අපට පාලනය කරගත නොහැකියි යන අදහස මත එම අදහසත් දියවී ගියා.

Café එකක මේ නිර්මාණය පෙන්නුවොත් හොඳයි කියන අදහස පුහුණුවීම් කරගෙන යනකොට ලියුම් කියවමු කියන අදහස ස්ථිර වනවාත් සමඟම අපගේ මතයට එන්න පටන් ගත්තා. නැත්නම් ජර්මානු සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානයේ එළියේ ඇති ආහාර ගන්න ස්ථානය හොඳයි නේද කියන අදහස ආවා. එහි ප්‍රතිපලයක් විදිහට තමයි අපි එම ආයතනයත් සමඟ කතා කරේ. අපට එම ස්ථානය ලැබුණා. එහිදී වුණු විශේෂම දේ තමයි අවසාන පුහුණු වීම තුළ දී තමයි අපි තීරණය කරේ එම ස්ථානයේ ඇති ශාලාව තුළට මෙය රැගෙන යන්න. ඒ මොකද එළිමහනක අපට ප්‍රේක්ෂකයන්ගේ අවධානය තබාගැනීම සඳහා විශාල වෙහෙසක් අවශ්‍ය වෙන බව එම එළිමහනේ කළ පුහුණුවීමේ දී අපට වැටහී ගියා. මේ කාලය වන විට අයහපත් කාලගුණය නිසා අපේ රංගයට අවහිරයක් ඇතිවේද යන සැකය එන්න පටන්ගත්තා. ඒ වගේම දෙබස් උච්ඡාරණය කරන ශබ්දයට සහ සංගීතයට ඇති පහසුව සම්බන්ධයෙන් අවදානයක් ලබාදෙන්නත් අපි තීරණය කරා. අපි හිතනවා අවසාන මොහොතේ ගත් එම තීරණය නිර්මාණයේ ගුණාත්මකභාවය රැකගැනීමට ඉවහල් වුණා කියලා.

Love and Publicity

මේ ගැන මූලිකම තීරණ ගත්තේ පියුම් සහ මදුහාෂ සමඟයි. පියුම්ට කාටූන් අදින්න පුළුවන්කම තිබුණා. අපි ඒ හැකියාව මුල් කරගෙන අපේ සියලුම ප්‍රචාරණ කටයුතු සඳහා කාටූන් චිත්‍ර ඇඳීම සිදු කරා. ඒ වගේම ප්‍රචාරණයේදී අපි හැකි උපරිමයෙන් මෙය නාට්‍යයක් නොවන බව තේරුම් කිරීමට උත්සහ කළා. සමස්ත ප්‍රචාරණ ක්‍රියාවලිය තුළ ඒකමිතියක් පවත්වාගෙන යාමට අපි උපරිම උත්සහ කළා. ලියුම් කියන මාධ්‍යය අපේ ප්‍රචාරණය තුළ ඉස්මතු කරන්න අපි උත්සහ කරා. කිසිම වියදමකින් තොරව video trailer එකක් නිර්මාණය කරගැනීම සඳහා අප නාට්‍ය කණ්ඩායම සමඟ ළඟින්ම කටයුතු කරන මිත්‍රයන් හැකි අයුරින් උදව් කළා. ප්‍රොඩ ඇවින් video කරලා දුන්නා. වෙනුර හැමදාම වගේ ඒක සංස්කරණය කරලා දුන්නා. සමාජ මාධ්‍ය ජාලා හරහා පමණයි අපි අපේ ප්‍රචාරණ කටයුතු සිදු කළේ. විශේෂයෙන්ම දර්ශන වාර දෙකක් සුදානම් කර තිබීම සහ ප්‍රේක්ෂාගාරය සීමිත නිසා ප්‍රචාරණය සඳහා අපිට ලොකු මහන්සියක් වෙන්න සිද්ධ වුණේ නෑ. දර්ශනය පැවැත්වීමට නියමිත දිනට පෙර අපගේ සියලුම ආසන වෙන් වී ගිය බව කියන්න සතුටුයි.

Stages Theatre Group presents...

Directed by Jaganpala Gurugan
 For ticket reservations call/ text
 071 957 0533 / 071 762 8987
 (only 30 seats per show)

Love and Audience

අපි අපේ ප්‍රේක්ෂකයන් කවුද කියන එක ගැන සාකච්ඡා කරා. ඒ මොකද අපිට අවශ්‍ය වුණා අපි ආමන්ත්‍රණය කරන්න සුදානම් වන පිරිස මොන වගේද කියන එක ගැන හිතන්න. ඇතැම් වෙලාවට අපි පුද්ගලිකව ඇතැම් පුද්ගලයන්ට කතා කරා. ඒ මොකද ඒ සමහරෙකුගේ ජීවිතේ මුහුණ දුන් සිදුවීම් මේ ලියුම් තුළ ගැබ්වෙලා තියනවා කියන්න අපි දැනගෙන හිටියා. ඔවුන් රිද්වීමට නෙවෙයි. ඇතැම් වෙලාවට යම් කිසි නිර්මාණයක් තුළින් මිනිසුන් යම්කිසි අවබෝධයක් ලබා ගන්නවා අප දැක තිබූ නිසයි. ඒ වගේම අපි කණ්ඩායමක් වශයෙන් තීරණය කරා අපේ ප්‍රේක්ෂක සංඛ්‍යාව උපරිමය 50-60 අතර පවත්වා ගැනීම වැදගත් බව. ඒ මොකද, මේ ලියුම් කියවන එක යම්කිසි සංයමයක් තුළ සිටගෙන කරන වැඩක් නිසා විශාල ප්‍රේක්ෂක පිරිසට හඬ උස්කර ආමන්ත්‍රණය කිරීමෙන් මෙම නිර්මාණයේ මූලික ගුණාත්මකභාවය රැකගැනීමට අපහසු වීමයි.

ඒ වගේම එම ප්‍රේක්ෂකයන් සමඟ ගොඩනගන සම්බන්ධය ගැන අපි හිතුවා. ඔවුන් වැඩි දෙනෙක් එන්නේ නාට්‍යයක් බලන්න. නමුත් අපි සුදානම් කරලා තියෙන්නේ වෙනත් ආකාරයක අත්දැකීමක් ඔවුන්ට ලබා දෙන්න. ප්‍රචාරණයේ සිට අප උපරිම උත්සහ කළා ඔවුන්ව මෙම නිර්මාණය සමඟ සුභද්‍රව එකතු කරගන්න. එම ස්ථානයට පැමිණි පසු අපි ප්‍රවේශ පත්‍රය වෙනුවට ඔහුගේ හෝ ඇයගේ නම ලියූ ලිපියක් අතට ලබා දීමට අප කටයුතු කළා.

දර්ශනය පටන් ගැනීමට ප්‍රථම එම සියලුම දෙනා වෙත වයින් සහ බියර් නොමිලේ ලබාදීමට අප කටයුතු සුදානම් කර තිබුණා. ඒ සඳහා ජර්මානු සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය සම්පූර්ණ වගකීම ගත් බව කියන්න සතුටුයි.

අපි මුලින් තීරණය කොට තිබුණා යම්කිසි මුදලකට ප්‍රවේශ පත්‍රයක් ලබා දෙන්න. ඒ අපට දරන්නට සිදුවන මූලික පිරිවැය පියවා ගැනීම සඳහා පමණයි. අවසානයේ අපට අවශ්‍ය මූලික වියදම සඳහා යම්කිසි මුදලක් ජර්මානු සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය ලබාදීමට තීරණය කිරීමත් සමඟ අප ප්‍රේක්ෂකයන්ගෙන් මුදලක් අයනොකිරීමට තීරණය කරා. කැමති කෙනෙකුට ආධාරයක් ලබා දීමට අවශ්‍ය පෙට්ටියක් පැත්තක තියන්න අපි තීරණය කරා.

සම්ප්‍රදායික ප්‍රේක්ෂකයාගේ භූමිකාව නොමැතිව සක්‍රීය ප්‍රේක්ෂක පිරිසක් නිර්මාණය කරගැනීම උදෙසා හැකි උපරිම සහයෝගය අපට ලබා දෙන්න සියලුම දෙනා සුදානම්ව සිටියා. මොකද පුරුදු පරිදි සාමාන්‍ය නාට්‍යයක් බලනවට වඩා මෙම කාලය තුළ ඔවුන් සමඟ යම්කිසි සුභද්‍ර සම්බන්ධතාවයක් ගොඩනගන්න අපට අවශ්‍ය වුණා. ඒ නිසා ඔවුන්ට උපරිම නිදහස ලබා දෙන්න තීරණය කරා.

Love and Music

පුහුණු වීම් ක්‍රියාවලිය තුළදී සංගීත භාවිතය පිළිබඳව විවිධ අත්හදාබැලීම් අපි සිදු කළා. විවිධ යෝජනා ඉතිරිපත් වුණා. පාලි කලින් සංගීතය කල නාට්‍යවල ඇතැම් ගීත සමහරක් මේ නිර්මාණය තුළට යොදාගන්න අවකාශය ලැබුණා. පාලි හරි ලස්සන වැඩක් කරා. එක් එක් පුද්ගලයින්ට තමන්ගේ ලියුමක් සමඟ සිහිවෙන ගීතයක්, සංගීත බණ්ඩයක් තියනවාද යන්න පිළිබඳව ද කතා කරා. ඒ තුළින් අපේ නිර්මාණයට අවශ්‍ය සංගීතය ගොඩනගාගැනීමට පහසු වුණා. පුහුණු වීම් කාලයේ දී අපි වාදනය කළ සමහර සංගීත කොටස් දර්ශන වාරය තුළ ලියුම් කියවන විටදී වාදනය නොකර සිටීමට අපි රංගය යන ගමන් තීරණය කරා. ඒ මොහොතේ අපිට දැනුණා සංගීත බණ්ඩයක් වාදනය කිරීම ප්‍රේක්ෂකයන්ට බාධාවක් වෙයි කියලා. ඒ නිදහස සහ තීරණයට වැඩේ යන ගමන්ම සියලුම දෙනා එකඟ වුණා.

අපි රංගය පටන්ගන්න කාංචනා සහ පැතුම්ගේ රංගයට ඉංග්‍රීසි ගීතයක් යොදා ගත්තා. ඒක තෝරාගත්තේ පැතුම්. කාංචනා ලස්සන කතාවක් ළඟදී කිවුවා. “මම තාමත් ඒ සිංදුවේ තේරුම දන්නේ නෑ. එත් ඒ සිංදුව මට feel වෙනවා.”

අපිට ඕන වුණේ ප්‍රේක්ෂකයන්ට ඇහෙන ප්‍රමාණයට පමණක් සංගීතය යොදාගන්න. අපි ළඟ තියන කුඩා ස්පීකර් එකක් අපි ඒ සඳහා භාවිතා කරා. සංගීතය සඳහා ස්ටේෂන් අපිට ලොකු සහයෝගයක් ලබා දුන්නා.

Love and Set

මධුභාෂ තමයි මේ පිළිබඳ ව වැඩිම තීරණ ගත් පුද්ගලයා. විශේෂයෙන් අපි පසුතල හැඳුවේ නෑ. මුලින් හිතුවා ලියුම් ගැලි කරලා හැම තැනම දාන්න. නමුත් අපිට එය ක්‍රියාත්මක කරන්න අවශ්‍ය වුණේ නෑ. අපි තෝර ගන්න තැන අනුව ඒ තියන දේවල්, හැඩ අපේ නිර්මාණයට එකතු කරගන්න තීරණය වුණා. අවසාන වෙනකොට අපි නිර්මාණය ඉදිරිපත් කරන තැන ක්‍රමයෙන් තීරණය වෙගෙන එනකොට ප්‍රේක්ෂකයන්ට පහසුවෙන් ඉන්න පුළුවන් අවකාශයක් හදන්න උත්සහ කරා. ජර්මානු සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය ඇතුළේ ශාලාව තුළ කරන්න ගත් තීරණයත් සමඟ අනෙකුත් තීරණ පහසු වුණා. අපි තීරණය කරා එම ශාලාව ඇතුළෙන් එක කොටසක් පමණක් භාවිතා කරන්න. ප්‍රේක්ෂකයන්ට බිම ඉඳගෙන බලන්න කොට්ට අතුරලා තිබුණා. ඒ වටේ බංකු තිබ්බා. ඒ බිම ඉඳගන්න අපහසු අයට ඉඳගන්න. කොහොම වුනත් ප්‍රේක්ෂකයන්ට පහසු විදිහට එම ස්ථානය තුළ ගැවසෙන්න අවශ්‍ය පරිසරය නිර්මාණය කරන්න උත්සහ කරා.

අපි එම ස්ථානය සුදානම් කරලා තිබුණු ආකාරය අනුව ප්‍රේක්ෂකයන්ට හිතාගන්න බැරිවුණා රංගය කොහෙද තියෙන්නේ කියලා. අපි අපේ ලියුම් කියවන පිරිස කොහෙද ස්ථාන ගතකරන්නේ කියන අදහස තීරණ කරා. එයාලත් ප්‍රේක්ෂකයන් සමඟම ඇතුළට ආවා. ඒ අය හෙමිට තමාට හිමි තැන වෙත ගියා. ඉතින් ප්‍රේක්ෂකයෝ දන්නේ නෑ තමාගේ ළඟ ඉන්නේ කවුද කියන්න. ලියුම් එකින් එක කියවන්න පටන් ගද්දී හැමෝම පහසුවෙන් හඬ එන පැත්තට හැරිලා කතාව අහගෙන ඉන්න පටන් ගත්තා.

Love and Costume, Lights, Make up

ඇඳුම් සම්බන්ධව තීරණය ගන්න අපි දිනු සම්බන්ධ කරගෙන හිටියා. එයා තමයි අපේ නාට්‍ය කණ්ඩායමේ ඉන්න ඇඳුම් නිර්මාණ ශිල්පිනිය. අපි කතා කරලා තීරණය කරා අමුතුවෙන් ඇඳුම් හඳුන්වන්නේ නැතුව අපි ළඟ තියන අපි සාමාන්‍යයෙන් අදින ඇඳුම්ම භාවිතා කරන්න. ඒ මොකද අපට අවශ්‍ය වුණා ප්‍රේක්ෂකයන් සහ රූපණ ශිල්පීන් අතර වෙනසක් ඇති නොවෙන ආකාරයට ඇඳුම් තීරණය කරන්න. අපි සමස්තයක් විදිහට ඇඳුම් සඳහා වර්ණාවලියක් තෝරාගනු ලැබුවා. ඒ වර්ණවලට සමාන තමන් ළඟ තියන ඇඳුම් භාවිතා කරන්න තීරණය කරා.

රංගය තිබුණේ ජර්මානු සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානය ශාලාව තුළ. ඒක ඇතුළෙම තියන සාමාන්‍ය ආලෝකයම තමයි අපි භාවිතා කරේ. ප්‍රේක්ෂකයන් සහ රූපණ ශිල්පීන් සියලුම දෙනාට එකිනෙකා පෙනෙන මට්ටමක අලෝකයක් අපි භාවිතා කරා. එම ශාලාව තුළ ඇති වෙනස් කිරීමට හැකි කුඩා විදුලි පහන් අපි අපේ ලියුම් කියවන අය සිටින ස්ථානවලට යොමු කරන්න තීරණය කරා. කොහොම වුනත් විශේෂ රංගාලෝක නිර්මාණයක් මෙම නිර්මාණය තුළින් ඉල්ලා සිටීමක් කරේ නෑ කියන්න අපි කවුරුත් දැනගෙන හිටියා.

අපි සාමාන්‍ය ජීවිතයේ ඉන්න විදිහට අපේ මුහුණ තියාගන්න අපි තීරණය කරා. ඇත්තටම ඒක තීරණය කරන්න දෙයකුත් නෙවෙයි. Make up කරේ නෑ.

අපගේ සමස්ත ක්‍රියාවලිය තුළ පහසුවෙන් සහ ක්‍රමවත් ව තීන්දු තීරණ ගැනීමේ හැකියාව කණ්ඩායමක් වශයෙන් අපට තිබුණු බව කියන්න සතුටුයි.

Love and Feedback

මෙම නිර්මාණය සමඟ සම්බන්ධ ඇතැම් පිරිසකගෙන් සහ ප්‍රේක්ෂකයෙක් වශයෙන් සම්බන්ධ වූ අයගේ අදහස් කිහිපයක් මේ සමඟ එකතු කරන්න හිතුවා.

Love and Other Objects නිර්මාණය සමඟ එක් වූ ශිල්පීන් කිහිප දෙනෙකුගේ අත්දැකීම් ඔවුන්ගේම වචනයෙන්

“ප්‍රොසීනියම් එකට තමයි අපි Actorsලා පුහුණු කරන්නේ. ඒක කැවුණු ගමන් පුහුණු නළුවන්ට Challenge වෙනවා.”

රජීත මදුහාප

“පළවෙනි දවසේ තරම් දෙවෙනි දවසේ මට දැනුණේ නෑ.”

පසිඳු හිරනා

“Drama එකක් කරන්නේ කියලා තමයි මම හිතුවේ. Stage එකක කරන Drama එකක්. එත් මේක වෙනස්. මට මුලින් තේරුණේ නෑ කොහොමද කරන්නේ කියලා. අකලංක මට උදව් කළා. උඹේ විදිහට කියපත් කියලා. මම මොකුත් හිතන්නේ නැතුව මගේ විදිහට කරන්න ගත්තා. ඊට පස්සේ පහසු වුණා Act කරන්න.”

අශාන් ලක්ෂාන්

“මේක නාට්‍යයක් විදිහට ප්‍රේක්ෂකයෝ කොහොම බාරගනියිද? කියන ප්‍රශ්නය ආවා. මේක නාට්‍යයකුත් නෙවෙයි. හැබැයි නාට්‍යයක්. වැඩේ ඇතුළේ වැඩ කරපු කට්ටියට වඩා බය වුණේ නාට්‍යයේ පුහුණුවීම් බලන්න ආපු අය. මම ඒකේ කලේ Act එකක් කියලා මම හිතුවේ නෑ”.

දුලන්ජ දිල්ෂාන්

“ජයම්පති හැම තිස්සෙම කිවුවේ රහපාන්න එපා කියලා. Performance එක ඇතුළේ අලුත් අය විදිහට කලින් Drama කරලා අත්දැකීම් නැති එකත් එක්ක ටිකක් පහසු වුණා මේ වගේ දෙයක් කරන්න. ආයාසයක් නැතුව Act කරන්න තිබුණු එක පහසු වුණා.”

කාංචනා මල්ගානි

“Actors – Non Actors දෙගොල්ලෝම රහපාන්න ගියොත් අමාරුවේ වැටෙනවා.”

පාලිත අබේරත්න

“මගේ Act එක තීරණය වෙන්වේ Practice කරපු එකෙන් නෙවෙයි. ඒ මොහොතේ මට Audience එකෙන් ඉන්න කෙනෙක් එක්ක. ඒ select කරගන්න කෙනාගේ ප්‍රතිචාරය මත වෙනස් වෙනවා. එතකොට කලින් පුහුණු වුණු Act එකක් තවදුරටත් කරන්න බෑ. Act එක වෙනස් වෙනවා. පුහුණු රංගන ශිල්පිනියක් විදිහට ඒක Challenge එකක් වුණා. ප්‍රේක්ෂකයෙක් පලවෙනි දවසේ කිවුවා Act නොකර හිටිය නම් හොඳයි කියලා. - මට පලවෙනි දවසේ අමතක වුණා රභ නොපා ඉන්න. මම රභපෑවා. දෙවෙනි දවසේ රභනොපා හිටියා. ඒක වැඩකරා.”

නිපුනි ශාරදා

“තරුණ කණ්ඩායමක් නිසා තීරණ ගන්න බය නැතිකමක් තිබුණා. ඒක හැමෝටම බෝවුණා.”

අකලංක ප්‍රභාශ්වර

Love and Other Objects නිර්මාණය නරඹන්න පැමිණි කිහිප දෙනෙකුගේ අදහස් කිහිපයක්

“මේක කළොත් ආයෙ Stages එකේ නාට්‍යයක් බලන්න කවුරුත් එන එකක් නෑ.”

දුමින්ද සඳරුවන්

වැඩේ හරි රසයි.

දමින්ද ප්‍රසාද් නන්දරත්න

“එය නළු පුහුණුවට වැදගත් අත්දැකීමක් විය හැකියි. තවත් මානයකින් කණ්ඩායමේ සාමාජිකයන් එකිනෙකා තුළින් පෝෂණය කරගත් සම්බන්ධයක් ලෙස යම් දැනීමක ඉහියක් මට දැනුණා. මෙය අපි සාමාන්‍යයෙන් දකින නාට්‍යයක් විදිහට හඳුන්වන්න බෑ. එක්තරා Performance මාදිලියක්. ඇත්ත වශයෙන් කිවුවොත් ඒ මොහොත මාව ප්‍රේක්ෂකයෙක් විදිහට විටෙක සමීප වගේම විටෙක දුරස්ථ බවක් දැනුණා.”

කසුන් උක්වත්ත

කෙනෙකුට හිතෙන්න පුළුවන් අපිට ප්‍රශ්නයක් තිබුනෙම නැද්ද කියලා. ඔව්.. ඒ කිසිම ගැටළුවක් ගැටළුවක් කරගන්නේ නැතුව තමයි අවසානය වෙනකම්ම අපි ආදරණියව ඉදිරියට ආවේ. නිර්මාණය අවසන් වී දැන් අවුරුද්දක් ගත වී හමාරයි. නමුත් අපේ පිරිසට තවමත් එය ආදරණිය මතකයක්. ආදරය කියලා කියන්නෙම මතක ගොන්නක්.

කෙටියෙන් ස්තූති කිරීම කිහිපයක්

හැමදාමත් වගේ එකිනෙකා ආදරෙන් බලාගන්න Stages Theatre Group එකේ හැමෝටම.

නාට්‍ය වැඩිමුළුවට සහභාගී වූ සියලුම දෙනාට.

කිසිම බලාපොරොත්තුවකින් තොරව අපගේ නිර්මාණ සඳහා උදවු වන සියලුම දෙනාට.

හැමදාමත් අප සමඟ එකතු වන ප්‍රේක්ෂක සියලුම දෙනාට

ජර්මානු සංස්කෘතික මධ්‍යස්ථානයේ සියලුම දෙනාට.

අපිට ආදර කතා කියූ සියලුම දෙනාට

ආදරය ගැන අත්දැකීමක් ලබාදුන් සියලුම දෙනාට

ආදරය කියලා දෙයක් විශ්වාස කරන විශ්වයේ සියලුම දෙනාට

ජීවිතේ අපි තනි කියලා දැන දැනත්, තනිකමක් දැනෙන වෙලාවට කවුරු හරි ළඟින් ඉන්න

ඕන කියලා හිතෙන ඒ සිතුවිල්ලට

සහ

.....

“Love and Other Objects” කණ්ඩායම

රංගන ශිල්පීන් සහ රචකයන්

රජීත මධුභාෂ
කාංචනා මල්ගානී
පැතුම් ධර්මරත්න
දුලන්ජය දිල්ෂාන්
අශාන් ලක්ෂාන්
පසිඳු හිරනා
ගිමන්ත වෙලගෙදර

ආරාධිත ශිල්පීන්

අකලංක ප්‍රභාෂ්වර
පාලිත අබේරත්න
නිපුනි ශාරදා
දිල්රුක්ෂි ෆොන්සේකා

- පිටපත් සංස්කරණය (සිංහල - ඉංග්‍රීසි)** ජයම්පති ගුරුගේ | පියුම් විජේසුන්දර
- අධ්‍යක්ෂණය** ජයම්පති ගුරුගේ
- සහය අධ්‍යක්ෂණය** පියුම් විජේසුන්දර | රජීත මධුභාෂ
- සංගීතය** පාලිත අබේරත්න | ස්ටෙෆාන් කිරිමාන්න
- ඇඳුම් නිර්මාණය** දිනුශිකා සෙනෙවිරත්න
- නිෂ්පාදනයේ සැලසුම් නිර්මාණකරණය (Production designing)** රාජීත මධුභාෂ | පියුම් විජේසුන්දර | ජයම්පති ගුරුගේ
- වෙබ් සහ සමාජ මාධ්‍ය ජාලා (Web and FB)** උත්තුංග රත්සක
- වීඩියෝ සංස්කරණය** වෙනුර නවෝද් | සංජය එක්නැලිගොඩ
- ඡායාරූපකරණය** ප්‍රොඩ් භුවනෙක (Prauda Buwaneka photography)
- පටිගත කිරීම** කසුන් සවින්න දිසානායක (Pinthalee productions)
- Front of House** සඳා විජේරත්න | බිම්සරා ප්‍රේමරත්න

විශේෂ ස්තූතිය

රුවන්ති ද විකේරා - Stages Theater Group

Dr.Petra Raymond | Jan Ramesh Schöning-de Saram - Goethe Institut Sri Lanka

පීටර් ද අල්මේදා | වෙනුරි පෙරේරා | දුමින්ද සඳරුවන් | කසුන් පෙරේරා

© ස්වේඡස් නියට්ට් ගැරන්ටී ලිමිටඩ්, 2020

මෙම අධ්‍යයන ගොනුව ස්වේඡස් නාට්‍ය කණ්ඩායමේ 'Artist Research - Archiving and Documentation' නම් ව්‍යාපෘතියේ කොටසක් ලෙස සම්පාදනය වූවකි.

ස්වේඡස් නාට්‍ය කණ්ඩායම වසර දහයක් පුරාවට කළ නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලීන් විශ්ලේෂණය හරහා කලා භාවිතයේ නියුතු කලා ශිල්පීන් ඔවුන්ගේම නිර්මාණයන් ක්‍රමවත් හා විචාරාත්මක විශ්ලේෂණයට භාජනය කිරීම මෙම ව්‍යාපෘතිය හරහා සිදුවිය. මේ දශකය නම් ශ්‍රී ලංකාවේ සිවිල් යුද්ධය නිම වූ වසරේ සිට ච්ඡායා දස වසරයි (2009 සිට 2019 දක්වා).

ප්‍රකාශනයට පත්කිරීමේ අවියෙන් මෙවැනි අධ්‍යයන ගොනු දාසයක් සිංහල, දෙමළ සහ ඉංග්‍රීසි යන භාෂාවන්ගෙන් නිම විය. කලා ශිල්පීන් විසින් පර්යේෂණකොට රචනා කරන ලද මේ සෑම අධ්‍යයන ගොනුවක්ම මෙම නිෂ්පාදන බිහි වූ සමාජ-දේශපාලනික සන්දර්භ වටපිටාවන් විභාග කරන අතර එම ක්‍රියාවලීන් තුළදී කරන ලද නිර්මාණාත්මක තීරණ විශ්ලේෂණය කරයි. මේ ප්‍රයත්නයේම අංගයක් ලෙස ඊට සමගාමී විඩියෝපට මාලාවක්ද නිර්මාණය කරන ලදී. මෙම පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය හරහා නිෂ්පාදනය කරන ලද සියලුම සම්පත් www.stages.lk වෙබ් අඩවිය හරහා ඔබට ලබාගත හැක.

අධ්‍යයන ගොනු

සංස්කරණය (ලිඛිත): රුවන්ති ද වික්‍රේරා

සංස්කරණය (වීඩියෝ): මලින් සුලාර

භාෂා සංස්කරණය: හිපුති ශාරදා පතිරගේ (සිං), කිං රත්නම් (දෙ)

රචනය: රුවන්ති ද වික්‍රේරා, පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු, ජයම්පති ගුරුගේ, නදී කම්මැල්ලවීර, හිපුති ශාරදා පතිරගේ, පියුම් විජේසුන්දර, නලින් ලක්ෂේනා

පිටු සැලසුම්: මල්ෂානි දෙල්ගහපිටිය, රජිත පවිත්‍ර මධුභාෂ

සෝදන බැලීම සහ භාෂා සංස්කරණය: ආශා අබේකෝන්, ගිහාන් ද වික්‍රේරා, පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු, යු.ඩී.ආර්.වී.කේ.ගුණසිංහ, ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්, අරචන්ද්‍ර ජයසේකර, නදී කම්මැල්ලවීර, හිපුති ශාරදා පතිරගේ, සුදේශ්නා රත්මුතුගල, කිං රත්නම්, තිලකා සුභසිංහ.

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත, ඩේවිඩ් කොටරල්, සංජය චිත්තලාලිගොඩ, රජිත පවිත්‍ර මධුභාෂ, වෙනුර නවෝදී, දෙශාන් තෙන්නකෝන්

සැලසුම් සහය: කියාස් අහමඩ්, මල්ෂානි දෙල්ගහපිටිය, ජනිත් හර්ශන.

පර්යේෂණ සහය: කෞෂලයා ආටිගල, නලින් ලක්ෂේනා, රජිත පවිත්‍ර මධුභාෂ, අකලංක ප්‍රභාශ්වර, දිනුෂිකා සෙනෙවිරත්න

පරිවර්තනය: හිරණ්‍යදා දේවසිරි (සිං/දෙ), අරචන්ද්‍ර ජයසේකර (සිං/දෙ), මනුලි ලවනසා (සිං/දෙ), ලිහිණි නිලවීර (සිං/දෙ), පිනාදනී පරමේශ්වරම් (දෙ), ශාමලා වේදනායගම් (දෙ), පියුම් විජේසුන්දර (දෙ), හිමංසි දෙහිගම (සි)

කැමරාකරණය: වෙනුර නවෝදී, කිං රත්නම්, ප්‍රමිල සමරකෝන්, කසුන් උක්වත්ත

වෙබ් අඩවි නිර්මාණය: රත්සක ගල්මන්ගොඩ

කළමනාකරණය: මල්ෂානි දෙල්ගහපිටිය, මහේෂ් ලක්මාල්

ස්වේච්ඡා නාට්‍ය කණ්ඩායම
අධ්‍යයන ගොනු

DCS දැනට හතක ශ්‍රී ලංකාව

රචනය : රුවන්ති ද වික්‍රේරා, නිපුණි ආරච්චි පතිරගේ
සහය: අකලංක ප්‍රනාන්දු
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

DCS Girls at Checkpoints

රචනය : පියුම් විජේසුන්දර
සහය: අකලංක ප්‍රනාන්දු
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

DCS ස්වයංකථන

රචනය : රුවන්ති ද වික්‍රේරා
සහය: පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

DCS රුවන්ති - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව නිර්මාණය

රචනය : නිපුණි ආරච්චි පතිරගේ
සහය: අකලංක ප්‍රනාන්දු
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

ශ්‍රීස් යකා

රචනය: රුවන්ති ද වික්‍රේරා, පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

කලමාලි : වැඩිහිටියන්ට සුරංගනා කතාවක්

රචනය: රුවන්ති ද වික්‍රේරා, නදී කම්මැල්ලවීර
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

Love and Other Objects

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ
සහය: නලින් ලුසේනා
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

Ovaryacting!

රචනය : පියුම් විජේසුන්දර
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

Passing Stage ව්‍යාපෘතිය

රචනය: රුවන්ති ද වික්‍රේරා
සහය: කෝෂලනා ආටිගල, රජිත පවිත්‍ර මධුනාම
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: සංජය චිත්තප්‍රියාගොඩ, රජිත පවිත්‍ර මධුනාම

සිරිගානු ස්වයංකථන

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ
සහය: නලින් ලුසේනා
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

The Certificate

රචනය: රුවන්ති ද චිකේරා
සහය: අකලංක ප්‍රභාශ්වර
සැලසුම් සහ ගැලික් නිර්මාණ: සංජය චිත්තැලියෝ

Thought Curfew

රචනය: පියුම් විජේසුන්දර
සහය: අකලංක ප්‍රභාශ්වර
සැලසුම් සහ ගැලික් නිර්මාණ: ඩේවිඩ් කොටරල්

Walking Path - වචන නැති නාට්‍යයක්

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ
සහය: නලින් ලසේනා
සැලසුම් සහ ගැලික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

ස්වේච්ඡ කලා ශිල්පී පුහුණු වැඩමුළුව

රචනය: නලින් ලසේනා
සැලසුම් සහ ගැලික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

Stages Junior Ensemble

රචනය: පියුම් විජේසුන්දර
සැලසුම් සහ ගැලික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

ස්වේච්ඡ ජ්‍යෙෂ්ඨ වෘත්තීය සාධන මාලාව

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ
සැලසුම් සහ ගැලික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

stages
theatre
group

Love & Other Objects